

Sarea de pusu în bucate, este unu cristalu; ea se tae și se scôte din adânceimea pământului, în bucăți mari, numite **droburi**. Gropile de unde se scôte sarea, se numescu **saline** séu **ocne**. Dar' suntu și alte feluri* de cristalu, cu mai multe fețe lustruite și forte albe.

6. Pregătirile lui Stephan.

Când Stephan fu alessu Domnu de cătră Români Moldoveni, țera Moldovei avea megieși la apussu, pe fâloșii Unguri; la mēdă-nópte, pe mândrii Leși; la ressăritu, pe Ruși numiți și Litfani; și la mēdă-đi, pe Tatari și Turci. Turcii și Tatarii, credeau și credu încă, în religiunea lui Mohametu. Acesta fussedă mai ântēiu neguțitoru; apoi după ce călătorisse prin mai multe țeri și vėdusse multe lucruri, se uni cu unu călugăru șiretu, care sfătui pe Mohametu, să scótă o religiune nouă. Acesta primi. Călugėrul învėtă pe Mohametu căte-va din învėtaturile religiunei crescine, și căte-va din ale lui Moisi; őr' Mohametu, le spunea cunoscuțiloru și rudeloru séle. Însă cei ce-lu auđiau, rıdeau mai ântēiu de dēnsulu, đicēndu-i că e nebuuu; apoi vėđēndu că elu în tóte đilele se ducea în grópa unui munte, și când eșia de-acolo, spunea că a venitu la elu Archangelulu Gavriilu și i-a spussu acele învėtaturi, începură a-lu crede. După acēsta, Mohametu vėđēndu că i se trecu șmicheriile, scóssă și o carte numită **Coran**, pe care đicea că i-a ad-duss'o chiaru Archangelulu, scrissă gata din ceriu. Și fiindu că Mohametu nu sciea nici cum carte, totu acelu călugăru ilu învėtă să citēscă. În **Coran** se đicea: că numai unu Dumneđeu este în ceriu, și Mohametu e proroculu și apostolulu séu. Apoi se mai đicea: când Mohametu face resboiu, Dumneđeu este de față, și-lu ajută să învingă pe necredincioși. Și că: celu ce crede și se bate pentru astă religiune, va căpėtă în cea-l-altă lume munți de pilavu, părte de lapte dulce și ciu-buce aprinse; și ori cătu voru mânca și voru bė, aceste bunătăți nu voru mai scăde. Toți căți credeau în astă învėtătură, se numiau Mohametani. În fine, Mohametu fiindu curagiosu în rėsbóe, în scurtu tımpu ajunsă, să cuprindă o mulțime de țeri. őr' după mórtea lui Mohametu, religiunea lui făcū atăta rėu în lume, în cătu ori în ce țera ajungeau Mohametani, ucideau pe ori cine nu voia să cređă în legea lor, séu nu voia să li plătēscă tributu și să li fie suppu. Așa dar', Stephan avea să se lupte na cu ómeni; ci cu fiare selbatice, care nu sciau alta, de cătu a ucide. Pentru acēsta, elu îndatá adună soldați din tótă țera, și âncă îndatori și pe fie-care Romănu, de a sări în ajutorulu țerei, când s'ar vedē nevoe mare.

Voi sciți de mai înainte: că unele din cele mai tari cetăți, erau stăpánite de streini. Stephan pricepū, că nu va putē apara țera de dușmani, pēnē nu va avē őră-și acele cetăți. Pentru acēsta, ordonă soldațiloru să se gătēscă; și elu punēndu-se în fruntea lor, în tótna anulu 1465, adecă după 7 ani a domniei séle, đina Mercuri, mersă de incunjură cetatea **Killea**, ce era aședată pe malulu Dunărei, și pe care o stăpániau Ungurii. Stephan cu armata sa, o bătū puternicu Joi și Vineri; őr' Sâmbătă spărgēndu murii, intră în lăuntru, alungă pe Unguri, și apoi pusse de drese spărturile, lăssându soldați de apėrare,